

или оукораваме на нѣкого лѣнства, или невлагодарѣніето. . Тѣко подобава да оупотреви, посланосписателла кѣите срдѣства, за да си воспріѣмне намѣреніето. н. п. дѣцз совѣтѣва сына си, со страшни гѣвѣры, съ затѣвѣрз, съ ненаслѣдіе: аколи не дѣйде въ чѣвство, и не слѣша совѣтованіето. Предстоѣтелатз заплашва неговите послѣдници съ оукѣзи (тимѣихи) съ страшливѣи наѣины. Пріѣтелатз, оусѣждава, зацѣ ни ѣ оупѣзилз ѣнова, кѣето прѣси пріѣтелското прѣвило.

Непостоянный сынъ мой!

Чтѣ слѣшамз? почналз си да ставаши послѣдователь пріаревз, и да живѣши катѣ богіна Кѣтіа — посрамилз си ми сѣдината (бѣлата брада), съ срамный живѣтз твои, непостоянный сынъ мой! зацѣ вмѣсто да хѣдиши въ оучилището, прилѣпилса си на прѣзмразнето и прѣгнаслакото пѣлнство: никакъ не слѣшашъ твоите полѣзни оучѣніята: но разнѣслши многоцѣнното времѣ, на цѣтѣвната си млѣдѣсть, и живѣши вѣдно, и лежиши на доловлекѣще, и нѣмши никакъ грѣжа, да оукрасиши оумѣ си, съ многоцѣдніити прѣскѣтителни и прѣполѣзни наѣки. Но си кмѣтналз себѣси, оу пѣгѣвната и тлетѣвната прѣпѣсть. Никакже не са смышлѣваши, вѣзмне, и нестрѣвне, зацѣ та докарѣва твоѣта ѣвхѣда оу вѣчна смѣртъ. А не си прѣмѣлз, зацѣ дѣцѣта са радѣста и оутѣхлѣта редѣтелска. . Но ты трѣскалне и безсрамне! тѣжко и гѣрко! станалз си понѣсз (оукорѣзна) на рѣда ми: и за то на всѣкій чѣсз въздухѣющз, прѣклѣкамз ѣный нещѣстлѣкый чѣсз, въ кѣито си са родилз. — Прѣче оубѣ ако не прѣмѣниши непостоянниѣ и покѣрнѣ си оумз, не та вмѣнакамз, никакъ и именѣвамз